

L'escalada d'arestes és una de les més paradigmàtiques de l'univers Montserratí; escalades no del tot verticals, on conta més el gest que la força i l'exposició acostuma a ser-hi present amb més o menys intensitat. La majoria són encarades a migdia, modestes i popularment conegudes com Arestes Bruc. Però que siguin modestes no és sinònim de poc interessants, ans al contrari trobem línies per tots el gustos i nivells.

L'Aresta Brucs de l'Arbret o de la Bitlla per posar algun exemple són joies de nivell més que assequible per on han passat més d'hora que tard la majoria d'escaladors montserratins. Si busquem reptes més picants l'Aresta Brucs del Dit, de la Vespa o la de seva veïna la Bessona Superior satisfaran als gourmets més exigents. Però si hi ha una línia que és l'Aresta Montserratina per excel·lència aquesta és l'Arcarons, essència de l'escalada sincera i declaració de principis. Altres vies que tenen ànima d'aresta però estan encarades al nord són l'Esperó de l'Alba i l'Esperó Ribas, dues línies igualment imprescindibles.

El vessant est de la Punxa ofereix una línia natural que ben bé podria ser una Aresta Brucs més. Escalada no gaire difícil, correctament equipada allà on toca, és la ruta més fàcil per pujar al cim de la Punxa, mirador privilegiat a proa d'aquest vaixell que són els Flautats.

· Via: Aleix

• Zona: Montserrat - Flautats

Dificultat: V+/A0 (D+)Dificultat obligada: V/Ae

Llargària: 145 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Mitjà

• Equipament: Equipada amb espits i 2 claus. Reunions rapelables.

Material: 6 cintes i Camalot #0.75

Orientació: EstValoració: ***

Aproximació

Estacionem el vehicle a l'aparcament que hi ha al revolt just després de l'entrada al Monestir. Anem a buscar la canal del Pou del Gat, que remuntem fins anar a petar al Camí de l'Arrel i el prenem en direcció al Monestir. Continuem fins trobar un corriol que es desvia cap a l'ermita de Trinitat. Un cop a l'alçada de l'edifici prenem un corriol que marxa cap a l'oest i ens mena amb certa intuïció fins el peu de via (espits visibles).

La via:

Encarada a l'est hi toca el sol fins a migdia, essent un bon destí per les tardes d'estiu o els matins que busquem sol. La via resta equipada amb espits, tot i que al segon llarg podrem emplaçar algun flotant en un tram de roca trencada; és aquest l'únic punt de roca dolenta de tota la via. Totes les reunions són equipades per rapelar. El tram d'A0 del darrer llarg és 6b+ en lliure.

Descens:

Des del cim de la Punxa fem un ràpel fins al coll amb la Porra. Des d'allí prenem una vira, que amb cura ens mena a la quarta reunió de la via. D'aquesta rapelem fins la segona i de la segona a peu de via.